

บทสัมภาษณ์

มุมมองของผู้บริหารภาคอุตสาหกรรม ต่อความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง ภาคเอกชนกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

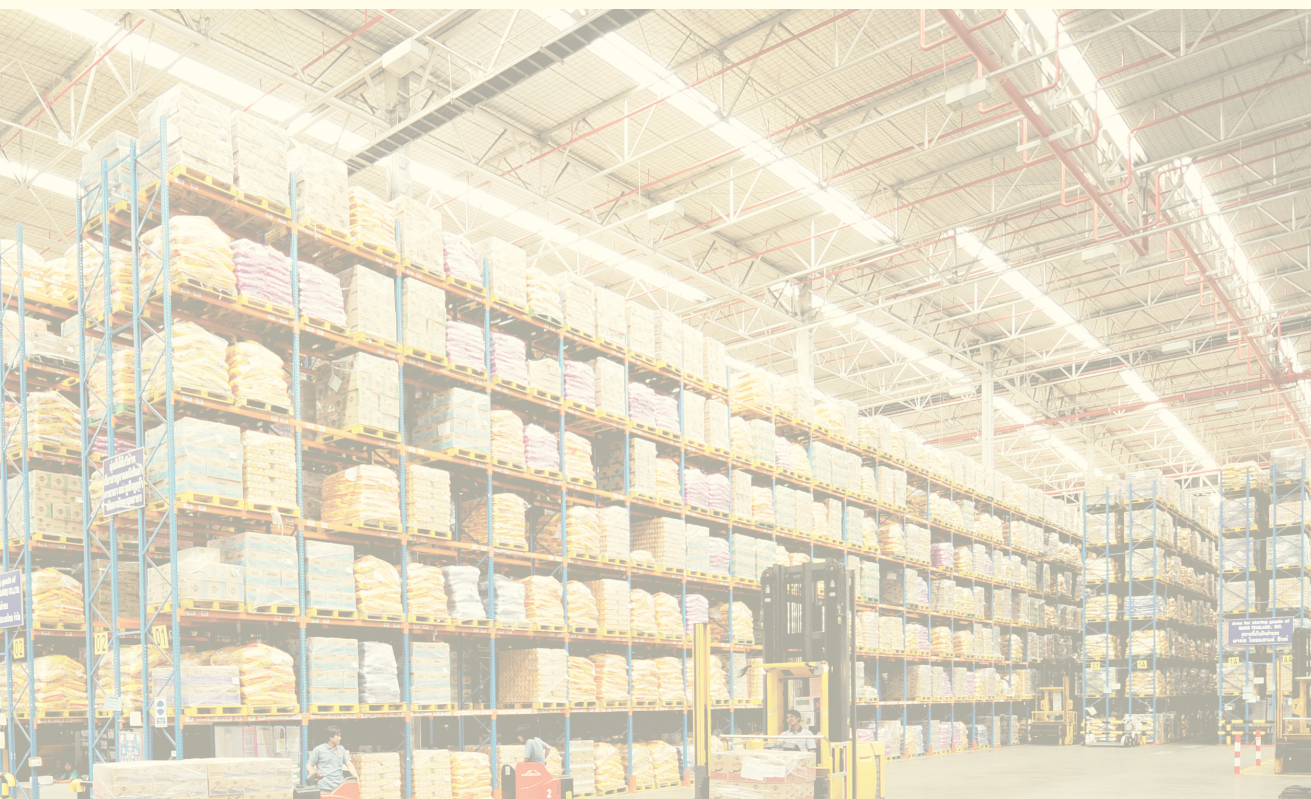
สัมภาษณ์และเรียบเรียงโดย หนึ่งหทัย ขอผลกลาง
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตลอดระยะเวลาสองทศวรรษที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้ปฏิบัติตามภารกิจของมหาวิทยาลัย คือ การเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการปรับปรุงและถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ในอันที่จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างสรรค์ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา เพื่อการพัฒนาสังคมที่มีความสุขและยั่งยืน จากการดำเนินงานภายใต้ภารกิจวิสัยทัศน์ และปณิธานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ทรงคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ทั้งในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย โดยเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมีความโดดเด่นในด้านผลงานวิจัยทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ นอกจากการพัฒนางานวิจัยเพื่อมุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดแก่แวดวงวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารียังตระหนักถึงความสำคัญต่อการพัฒนาและประยุกต์ผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาสังคม ตอบสนองความต้องการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ รวมทั้งเพื่อความต้องการของภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

เท่าที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้มีความตกลงร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคและระดับประเทศในด้านการวิจัยและการพัฒนางานวิชาการมาอย่างต่อเนื่อง ในทศวรรษที่สามของการเติบโตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ย่อมต้องมีการพัฒนาและ

ขยายเครือข่ายความร่วมมือให้กว้างขวางขึ้น ดังนั้น การได้รับทราบถึงความต้องการและความคาดหวังจากภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมและเกษตรกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สามารถกำหนดทิศทางและวางแผนการพัฒนางานวิจัยและการพัฒนางานวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง

ในโอกาสนี้ กองบรรณาธิการวารสารเทคโนโลยีสุรนารี ได้รับเกียรติเป็นอย่างสูงจากผู้บริหารสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 4 แห่ง ซึ่งเป็นบริษัทที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมาเป็นระยะเวลานาน ได้แก่ **ดร.ทศพล ตันติวงษ์ ประธานกรรมการบริษัท สงวนวงษ์อุตสาหกรรม จำกัด คุณสมบุญ ประสิทธิ์จตุระกุล ประธานอำนวยการบริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด คุณศิริพงษ์ รุ่งโรจน์กิตติยศ ประธานกรรมการกลุ่มบริษัท พี.ซี.เอส. แมซีน และ ดร.สัมพันธ์ ศิลปนาฏ รองประธานบริษัท เวสเทิร์นดิจिटอล (ประเทศไทย) จำกัด** ได้กรุณาให้สัมภาษณ์ เพื่อแสดงทัศนะ มุมมอง และความคาดหวังที่มีต่อทิศทางการวิจัย และพัฒนาด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีฝากไว้ให้แก่มหาวิทยาลัยสำหรับใช้เป็นแนวทางการประสานความร่วมมือ และขยายขอบเขตการวิจัยให้ตอบสนองต่อความคาดหวังของภาคอุตสาหกรรม

ดร.ทศพล ดันตังษ์

ประธานกรรมการ บริษัท สงวนวงศ์อุตสาหกรรม จำกัด

“..หลังจากนี้ก็อยากจะให้มาทำงานด้านสังคมมากๆ ถ้าทำมากขึ้น ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในมุมมองกว้าง นอกจากอุตสาหกรรม แล้วควรจะเข้าสู่ภาคเกษตรหรือสังคมให้มาก..”

นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นนักศึกษาที่มีความอดทนในการทำงาน และมีความขยัน และมีความสามารถค่อนข้างดี เป็นที่ยอมรับของอุตสาหกรรมโดยทั่วไป การทำสหกิจศึกษาแต่ละครั้ง ทางอาจารย์ ทางมหาวิทยาลัยจะมีการสอบถามมาทางโรงงานว่าเด็กที่จะส่งมาที่โรงงานจะมาทำอะไร มีงานอะไรให้ทำ หลังจากได้ทราบข้อมูลจากโรงงานแล้ว ทางมหาวิทยาลัยก็จะคัดนักศึกษามาส่วนใหญ่จะตรงกับความต้องการของโรงงาน ประโยชน์ที่จะได้รับคือนักศึกษาได้รับประโยชน์จากการฝึกงานอย่างเต็มที่ ทางโรงงานก็ได้รับประโยชน์จากนักศึกษา ก็ถือว่าเป็นส่วนที่ดี

ทางบริษัทของเรามีความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยอยู่ 2-3 โครงการ โครงการที่ 1 คือ เราให้ทุนกับทางมหาวิทยาลัยทำการวิจัย เกี่ยวกับเรื่องกรดแลคติกที่ใช้ทำไบโอพลาสติก ก็ทำงานร่วมกันมาหลายปี และยังอยู่ระหว่างทำงานวิจัยอยู่ เรื่องที่ 2 ก็คือเรื่องของการทำแป้ง การพัฒนาคุณภาพของแป้งที่จะใช้ในอุตสาหกรรมที่หลากหลาย ตอนนี้ก็มี Project กับมหาวิทยาลัยอยู่ 1 Project แล้ว Project ที่ 3 เรื่องของแก๊สมีเทนที่มาจากไบโอแก๊สที่โรงงานเราผลิตได้ ก็จะมีมีเทนอยู่ประมาณ 60% ก็มีการปรึกษากับทางมหาวิทยาลัย ที่จะ upgrade แก๊สตัวนี้ ให้มีมีเทนสูงถึง 90% ที่จะใช้บรรจุถังและใช้กับรถยนต์ได้ ทดแทน NGV ก็กำลังทำงานร่วมกับอาจารย์วีรชัย วิศวกรรมเกษตร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรชัย อาจหาญ หัวหน้าศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านชีวมวล) คิดว่าเร็วๆ นี้คงจะเห็นผล

ในวันนี้ถ้าถามนักธุรกิจทั่วไป ทุกคนก็อยากได้บัณฑิตที่มีความสามารถ และมีความอดทน ต่อการทำงาน แล้วมหาวิทยาลัยของเราก็มีพื้นฐานที่ดี เมื่อเร็วๆ นี้เรามีการสหกิจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เอามาฝึกงานที่โรงงานแล้ว โรงงานรับไว้ 1 ราย เห็นพนักงานชมว่าทำงานได้ดี ก็ถามว่าดียังไง พนักงานบอกว่าเรื่องกระสอบ แดกกระสอบขาดนักศึกษา ก็จะลงไปทำเองเหมือนกับคนงานทั่วไป คือเป็นคนที่สูงงาน และมีความเข้าใจเรื่องงาน พอพูดอะไรไปก็มีความเข้าใจทันที เนื่องจากการเรียนการสอนที่เรียนมานี้อยู่ในขั้นที่ใช้ได้ อันนี้ก็เป็นตัวอย่าง เล็กๆ ตัวอย่างหนึ่ง ก็ขอเพียงให้นักศึกษามีความอดทนในการทำงาน ถ้าไม่เลือกงานจะดีที่สุด Start การทำงานใหม่ๆ ไม่เลือกการทำงาน ก็จะได้

ในความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี บริษัทสงวนวงษ์ ก็ได้มีความร่วมมือกันมานานแล้ว ในช่วงประมาณ 4-5 ปีที่ผ่านมา บริษัทมีความคิดจะพัฒนาทรัพยากรบุคคลของโรงงาน เลยได้เรียนเชิญอาจารย์มัลลิกา (อาจารย์ ดร.มัลลิกา สังข์สนิท อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ) และอาจารย์รัชฎาพร (อาจารย์รัชฎาพร วิสุทธากร หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ) มาเป็นที่ปรึกษาและร่วมกันทำกิจกรรมจนประสบผลสำเร็จด้วยดี พอสร้างโรงเรียนปลูกปัญญา ก็เชิญอาจารย์ทั้งสองมาปรึกษาหารือ ท่านก็มาให้คำปรึกษา ในช่วงที่มันล่าปะหลังราคาตกต่ำในช่วงที่ผ่านมาทางบริษัทได้มีโอกาสติดต่อกับอาจารย์อัศจรรย์ แผนกเกษตร (อาจารย์ ดร.อัศจรรย์ สุขธำรง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช) มาทำโครงการร่วมกันในการให้ความรู้เกษตรกรให้การเพิ่มผลผลิตมันล่าปะหลังโดยใช้หินปูนจากปากช่องเพิ่มผลผลิตโดยมีต้นทุนต่ำเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงก็ทำโครงการมาหลายปีจนกระทั่งจนถึงปัจจุบัน ทำงานในด้านสังคมก็ค่อนข้างประสบผลสำเร็จดี เกษตรกรรู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น

หลังจากนี้ก็อยากจะให้มหาวิทยาลัยมาทำงานด้านสังคมมากๆ อย่างเช่น ตอนนี้ก็ร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยเรื่องมันล่าปะหลัง เพิ่มผลผลิตมันล่าปะหลัง เรื่องพลี๊ยะแป้ง หรือเรื่องอะไรก็ตามในด้านสังคม ถ้าทำมากขึ้น ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในวงกว้าง นอกจากอุตสาหกรรมแล้วควรจะเข้าสู่ภาคเกษตรหรือสังคมให้มาก

คุณสมบัติ ประสิทธิภาพสูง ประธานอำนวยการบริษัท ดีเคเอสเอช (ประเทศไทย) จำกัด

“ในอดีตบริษัทจะเป็นฝ่ายเลือกนักศึกษา แต่เดี๋ยวนี้นักศึกษาเลือกบริษัท เหมือนกัน น่าจะมีการวิจัยให้เราได้มีโอกาสรู้ว่ามีนักศึกษาที่จบจากหน่วย หรือแขนงนั้น มีแนวคิดหรือเหตุผลอะไรที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกบริษัท หรือเลือกงานนั้นๆ”

ผมมีโอกาสได้รู้จักกับอาจารย์รัชฎาพรกับทางทีมงาน ในสมัยเริ่มร่างหลักสูตรของทางเทคโนโลยีการจัดการ จากนั้นมาเราก็ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในโครงการ internship หรือการรับนักศึกษามาปฏิบัติงานจริงในองค์กรของเรา ทำมาแล้วอยู่หลายปี ในฝ่ายโลจิสติกส์ ฝ่ายขาย และฝ่ายการตลาด ความร่วมมือระหว่าง DKSH กับทางมหาวิทยาลัยในโครงการ internship มีมาแล้วหลายปี เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์กับนักศึกษาในการเรียนรู้ชีวิตจริง ปฏิบัติจริง

ที่ผ่านมาเรารับนักศึกษา intern เฉพาะจากหลักสูตรการจัดการ เรายังไม่ได้ขยายไปถึงสาขาอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจริงๆ แล้ว DKSH มีธุรกิจอยู่ 4 ประเภท คือ หน่วยธุรกิจอุปโภคบริโภค หน่วยธุรกิจเพื่อสุขภาพ หน่วยธุรกิจเคมีภัณฑ์ และหน่วยธุรกิจเทคโนโลยี ตัวอย่างธุรกิจทางด้านเทคโนโลยีของเรา คือการนำเข้าดูแลเครื่องจักรดีเซล นำเข้าเครื่องชุดเจาะเหมือง เป็นต้น เพราะฉะนั้นจะมีหลายหน่วยงานที่เราเกี่ยวข้อง ผมคิดว่าอาจจะมีความเป็นไปได้ในการขยายความร่วมมือระหว่างบริษัทกับมหาวิทยาลัย อย่างเช่นในวันที่จะมีงานประชุมวิชาการ บริษัทก็จะไปออกบูธเพื่อให้นักศึกษาและผู้สนใจได้รับทราบว่า DKSH มีธุรกิจอะไรบ้าง เพื่อให้เขารู้จักบริษัท และเพื่อให้เขามีโอกาสได้พิจารณา ถ้าเขาเรียนจบมาแล้ว อาจมีความสนใจที่จะทำงานกับบริษัท เป็นต้น ทางบริษัทยินดีที่จะพัฒนาความร่วมมือของเรากับมหาวิทยาลัยให้เพิ่มมากขึ้นและไม่จำกัดเฉพาะกับสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ นี่คือนโยบายที่มองเอาไว้

สำหรับนักศึกษาที่มาปฏิบัติสหกิจศึกษาที่ผ่านมา ก็เป็นที่น่าพอใจ เพราะว่า พี่เลี้ยงที่ดูแลนักศึกษาเหล่านั้นรายงานมาว่า นักศึกษามีความตั้งใจ ขยัน ทำงาน ได้ดี เราก็มีความพร้อมที่จะจ้าง

เขามาทำงาน เราพอใจ หากเขาต้องการจะมาทำงานกับเราก็น่าดีจะรับ บังเอิญเขาคิดว่าจะอยู่โคราช คงอยากทำงานใกล้ๆ บ้าน

ส่วนความร่วมมือทางด้านงานวิจัย ผมมองว่า ถ้าทางมหาวิทยาลัยจะให้ความช่วยเหลือในแง่ของงานวิจัยต่างๆ ผมคิดว่า ก็น่าจะเป็นโอกาสที่ดี เช่น เรื่องการว่าจ้างแรงงานในปัจจุบันที่แตกต่างจากเมื่อก่อน คือในอดีตบริษัทจะเป็นฝ่ายเลือกนักศึกษา แต่เดี๋ยวนี้ นักศึกษาก็เลือกบริษัทเหมือนกัน น่าจะมีการวิจัยให้เราได้มีโอกาสรู้ว่า นักศึกษาที่จบจากหน่วยหรือแขนงนั้นมีแนวคิดหรือเหตุผลอะไรที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกบริษัทหรือเลือกงานนั้นๆ เพราะเดี๋ยวนี้นักศึกษาจะเป็นแนว Generation Z

ถ้ามองถึงความต้องการบัณฑิตของทางบริษัทว่าต้องมีความโดดเด่นอย่างไรจึงจะเหมาะกับคุณสมบัติที่บริษัทต้องการ ถ้าพูดถึงสาขาเทคโนโลยีการจัดการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยก็ได้ให้ความรู้พื้นฐานกับนักศึกษาซึ่งทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้เร็วขึ้น แต่ในแง่ของบริษัทนั้นอยากได้นักศึกษาที่มีทักษะความสามารถในการเอาตัวรอดได้ มากกว่ามีความรู้ด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว เพราะวิชาการอย่างเดียวสามารถเรียนรู้ในบริษัทได้ และบริษัทสามารถเพิ่มให้ได้ แต่ความสามารถในการเข้าสังคมและการทำงานเป็นทีมนั้นเป็นสิ่งที่ต้องถูกฝึกมาและต้องมีความเข้าใจ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้สำคัญกว่าวิชาการ เนื่องจากวิชาการเป็น fundamental basic สำหรับตัวนักศึกษาเท่านั้น ส่วนในเรื่องภาษานั้น ภาษาอังกฤษยังเป็นที่ต้องการหรือเป็นสิ่งที่จำเป็นในวงการธุรกิจ ภาษาอื่น ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นภาษารอง เนื่องจากเดี๋ยวนี้คนในประเทศจีนก็พูดภาษาอังกฤษดีขึ้น คนญี่ปุ่นก็พูดภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างไรก็ตาม หากต้องการความลึกซึ้ง หรือสร้างความสัมพันธ์ในการทำธุรกิจกับคนในประเทศจีนหรือญี่ปุ่น แน่แน่นอนว่าการใช้ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารก็จะเป็นประโยชน์มากในการดูแลหรือสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทนั้นๆ ได้ดีขึ้น

เท่าที่ผมมีส่วนร่วมกับทางมหาวิทยาลัย ผมชื่นชมในทีมงานอาจารย์ของเทคโนโลยีการจัดการว่ามีความทุ่มเท มีความรักในวิชาชีพ มีความรักที่จะช่วยเหลือบัณฑิต ช่วยเหลือนักศึกษาตลอดเวลา แต่สิ่งที่น่าเห็นใจคือ ผมคิดว่าบุคลากรในคณะมีน้อย ทางมหาวิทยาลัยน่าจะช่วยเหลือทีมบุคลากร เพื่อให้อาจารย์มีเวลาให้กับนักศึกษามากขึ้นกว่าเดิม โดยทุกวันนี้ อาจารย์ทั้งสอนทั้งเป็นที่เลี้ยง และเป็นทั้งเพื่อน เป็นทุกอย่างให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยโชคดี ที่ได้อาจารย์ที่ทุ่มเทอย่างนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วก็เป็นที่ยากที่จะพัฒนาบัณฑิต ที่จบออกมาได้

คุณศิริพงษ์ รุ่งโรจน์กิตยต

ประธานกรรมการกลุ่มบริษัท พี.ซี.เอส. แมชชีน

**“ประเทศชาติของเราต้องเอาประสบการณ์และความรู้มารวมกัน
ถึงจะพัฒนาประเทศได้ยั่งยืน”**

ความร่วมมือของ มทส. กับบริษัทที่ผ่านมาก็มีการขอความอนุเคราะห์การวิเคราะห์โลหะ ซึ่งได้ปรึกษากับทางอาจารย์ว่าจะสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้อย่างไรบ้าง และมีการส่งนักเรียน นักศึกษามาฝึกมาเทรนด ในเวลาเดียวกันบริษัทก็ไปขอรับความรู้ทางวิชาการกับทางมหาวิทยาลัย ด้วย เท่าที่ผ่านมาก็ถือว่ามีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่ความร่วมมือเป็น ด้านสาขาวิชาทางวิศวกรรมหลายแขนง เช่น วิศวกรรมโลหการ วิศวกรรมการจัดการ ซึ่งเกี่ยวกับการผลิต เป็นระยะเวลา 10 กว่าปี เพราะ มทส. เปิด เราก็ร่วมมือกับ มทส. เลย

ที่ผ่านมาก็พึงพอใจมาก เพราะได้รับความร่วมมือเรื่อยๆ อย่างเช่น เรากำลังทำความร่วมมือ ด้านการวิจัยทางวิศวกรรมร่วมกับทาง มทส. โดยคาดว่าจะวิจัยชิ้นงานสักอย่างหรือสองอย่าง ร่วมกัน โดยที่บริษัทเป็นผู้出ค่าใช้จ่าย ขณะนี้กำลังเจรจาในรายละเอียดกันอยู่

ก็คืออยากให้อาจารย์อบรมบ่มนิสัยของลูกศิษย์ของ มทส. ให้มีความรับผิดชอบ คือ ให้ความคิด ความอ่านโดยเฉพาะการปฏิบัติงาน ให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น รู้จักเพิ่มพูนความรู้ นี้อาจ เป็นนิสัยของคนไทย ศิษย์ มทส. ที่อยู่ที่นี่ประมาณ 10 คน แต่ละคนกลายเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของเราทั้งนั้น แต่จะมีที่มาสัครเป็นร้อยคนที่มาทำงานที่นี่ แล้วไปหาที่อื่นอยู่เพื่อให้เงินเดือนขึ้น แล้วเด็กเหล่านั้นก็ไม่ได้ความรู้อะไรไปจากเรา เพราะแม้ว่าเวลาเรียน ครูบาอาจารย์ให้เราเต็มที่ แต่ความสามารถ หรือความเชี่ยวชาญพิเศษก็ต้องฝึกเอา ไม่ใช่การ shop around แล้วจะชำนาญ ได้อย่างไร

ประเทศชาติของเราต้องเอาประสบการณ์และความรู้มารวมกัน ถึงจะพัฒนาประเทศได้ ยั่งยืน ยกตัวอย่างบริษัทไทยหลายคนที่เป็นเจ้าของหุ้นกับญี่ปุ่นในเบื้องต้น ไปๆ มาๆ ก็โดนเขาเอาออกเพราะตัวเองไม่ได้พัฒนา เพียงแต่ทำให้ได้เอาของเขามาขายให้ได้กำไร แต่ขาดการพัฒนาอย่างบริษัทของเราคุยกับ มทส. ถึงจะร่วมกันพัฒนาได้ เพราะมีประสบการณ์ ไม่ใช่เพียงมีวิชา มาแล้วไปทำได้ บ้านผมขาดวิชาการก็ไปขอพึ่งอาจารย์ อาจารย์ขาดประสบการณ์ก็มาทางบ้านเรา ทางอาจารย์ มทส. เข้าไปในเบื้องต้น ไปอบรมได้ ฝึกสอนในด้านความรับผิดชอบหนักกว่า วิชาการก็จะดี คนเราไม่ต้องเก่งหลายด้าน ขอให้เก่งด้านเดียว

ผมมีความหวังมากที่จะเห็น มทส. ผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพในทางวิชาการ แต่ที่หวังเพิ่มขึ้น คือ วิชาอบรมบ่มนิสัย อย่าเห็นเบื้องต้นว่าหากย้ายงานแล้วจะดี อยากให้ท่านมุ่งพัฒนาความรับผิดชอบต่อของนักศึกษา และการทำงานเพื่อให้ได้แก่นแท้ของวิชาชีพที่เรียนมา ก็คาดหวังว่า อาจารย์จะเพิ่มเติมในส่วนนั้น ดังนั้น หากจะมีการทำวิจัย ก็น่าจะวิจัยว่าทำไมคนไทยเราส่วนใหญ่ จึงเป็นแบบนี้ และจะแก้ด้วยวิธีใด ส่วนงานวิจัยในด้านอื่นๆ ปัจจุบันก็มีอยู่แล้ว กับทางด้านวิศวกรรมก็คุยกันอยู่แล้ว ผมก็คุยกับอาจารย์ มทส. บ่อย

ดร.สัมพันธุ์ ศิลปนาฏ

รองประธานบริษัท เวสเทิร์นดิิจิตอล (ประเทศไทย) จำกัด

“การทำงานร่วมกับคนอื่น Network หรือที่เรียกว่าพันธมิตร มีความจำเป็นมหาวิทยาลัยจะอยู่ตามลำพังไม่ได้”

พูดถึง มทส. ที่ผ่านมานี้ค่อนข้างไว ในฐานะที่เป็นคนในพื้นที่ที่มีการทำงานร่วมกับ มทส. มา 10 กว่าปีเศษ ต้องชื่นชมว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวก เร็วมากถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีอายุหลายสิบปี ผมว่าเป็นยี่สิบปีที่ทุกคนใน มทส. ภูมิใจ ส่วนคุณภาพของบัณฑิต เราก็ต้องคอยสอดส่องดูแล ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังคมไทย หรือวันนี้จะพูดถึงสังคมอาเซียน ก็ต้องคอยระวังเพราะการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เกิดขึ้นหลายๆ ประเด็นก็เป็นความน่ากลัว แต่ผมมีความเชื่อว่าผู้บริหาร มทส. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ มทส. ทุกคนพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลง พยายามพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้ดียิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับสังคม และไม่เพียงเป็นคนเก่งการเรียนอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นคนที่มีพร้อมไปด้วยทักษะ ทั้งคุณค่า ซึ่งคนเหล่านี้มีทั้งความรู้ ทั้งอุปนิสัย ความรู้ ทักษะ คุณค่า ก็จะออกไปทำประโยชน์ให้กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมไทย สังคมโลกใบนี้จะได้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นไป

ในส่วนที่ทำงานร่วมกับ มทส. มาสิบกว่าปีนี้ ตั้งแต่อยู่ซีเกทที่โคราช ความร่วมมือหลักๆ เลยที่ทำกับ มทส. คือสหกิจศึกษา วันนี้ซีเกทในประเทศไทยเราก็ทำสหกิจ แนนอนต้องเอ่ยถึง มทส. เพราะรูปแบบสหกิจศึกษาที่ใช้ในประเทศไทยก็เป็นรูปแบบ มทส. กับซีเกท ซึ่งก็ตกผลึกกันมา 10 กว่าปีเศษ มหาวิทยาลัยอื่นๆ ก็ดี องค์กรอื่นๆ ก็ดีนำเอาไปใช้ก็เป็นรูปแบบของเรา ในเมื่อตัวเองอยู่เวสเทิร์นดิิจิตอลที่บางปะอิน ก็รีบบุกเบิกสหกิจ เพราะฉะนั้นสหกิจศึกษาเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยมาถูกทาง ผมเชื่อว่าท่าน ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน เป็นคนที่มีวิสัยทัศน์มองเรื่องนี้ ลำบาก ฝ่าฟันอุปสรรคมา วันนี้เรามาไกลมาก ต้องเป็นความภูมิใจ มทส. นี่น่าจะมีใจอย่างมาก เพราะว่าคุณภาพของบัณฑิตที่ดีได้ของ มทส. สหกิจคือตัวแปรสำคัญมาก

ผมยังเชื่อว่าในเปลี่ยนแปลง ความท้าทายที่จะเกิดขึ้นใน 5 ปี 10 ปีข้างหน้า การทำงานร่วมกับคนอื่น Network หรือที่เรียกว่าพันธมิตรมีความจำเป็น มหาวิทยาลัยจะอยู่ตามลำพังไม่ได้ องค์กรต่างๆ ที่อยู่ภายนอกไม่ว่าจะเป็นองค์กรไหนก็แล้วแต่ หรือแม้กระทั่งบริษัทที่ผมทำงานอยู่เราจะต้องร่วมมือกัน และทุกครั้งที่มีการร่วมกันจะเป็น 1 ภาคี 2 ภาคี หรือ 3 ภาคี เราจะเห็นงานที่ออกมา ออกดอก ออกผลเป็นประโยชน์กับทุกฝ่ายจริงๆ สหกิจก็เป็นอีก 1 ตัวอย่าง เดียวนี้มีงานวิจัย มีการเข้ามาร่วมในการกำหนดหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร หรือแม้กระทั่งที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหลักสูตร วันนี้หน่วยงานต่างๆ เองรออยู่ที่บ้าน รออยู่ที่ทำงาน ให้มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตออกมาให้เราไม่ได้ ต้องเข้ามาร่วมกัน คุณภาพของบัณฑิตในทุกวันนี้เป็นความรับผิดชอบของทุกๆ คนไม่ใช่ปล่อยให้ป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียว

จากทัศนะของผู้บริหารระดับสูง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็น “นักบริหารมืออาชีพ” ทั้ง 4 ท่าน จะพบว่า ภาคอุตสาหกรรมมีความคาดหวังต่อมหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพพร้อมทุกด้าน ในการเป็นสถาบันสำคัญที่จะผลิตและหล่อหลอมบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถออกไปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคาดหวังต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับทุกภาคส่วนของสังคมในลักษณะของเครือข่าย รวมถึงคาดหวังต่อการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งแก้ปัญหาสังคม เน้นประโยชน์เพื่อชุมชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้บริหารทุกท่านต่างแสดงทัศนะสอดคล้องกันในด้านความสำคัญของทรัพยากรบุคคล ดังนั้น ในการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ ประเด็นวิจัยที่ไม่ควรมองข้ามคือ การวิจัยเพื่อพัฒนา “คน” เนื่องจากการพัฒนางานวิจัยนอกเหนือจากการมุ่งพัฒนาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ แล้ว ควรให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อแสวงหาแนวทางพัฒนาคน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในขับเคลื่อนให้ประเทศพัฒนาทัดเทียมนานาชาติ